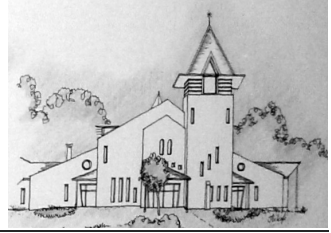

Hírlevél

A Budapest-Békásmegyeri Református
Egyházközség tagjainak

2013. szeptember

„Mi pedig mindenkor hálaadással tartozunk az Istennek ti érettek atyámfiai, a kiket szeret az Úr, hogy kezdettől fogva kiválasztott titeket Isten az üdvösségre, a Lélek szentelésében és az igazság hitében; amire elhívott titeket a mi evangéliumunk által, a mi Urunk Jézus Krisztus dicsőségének elvételére.” 2Thessz 2,13-14

Kedves Testvérek!

Nevezett igazszakaszban Pál apostol a Thesszalonikában élő gyülekezet tagjait szólítja meg, róluk és a velük kapcsolatos meggyőződéséről vall. Ez a közösség úgy jött létre, hogy felhangzott a városban a Jézusról szóló igazság, az evangélium. Voltak, akik ezt elhitték, de voltak olyanok is, akik indulatosan elutasították. Pál szívből hálás azokért, akik hittek, de azt sem rejti véka alá, hogy hitük nem az ő személyes érdeme, hanem egyedül Isten döntésének eredménye, mely az evangélium hirdetése és hallása útján ment végbe. Éppen ezért a Jézushoz fordul atyafiak is Jézust kell, hogy dicsőítsék egész életükkel mindazért, ami velük történt.

Isten kegyelméből, szeretetéből közösségünkben a kezdetek óta hangzik a Jézusról szóló igazság, az evangélium. Ettől nem akarunk elhajolni, mert hisszük és tapasztaljuk, hogy Isten ma is ezt az utat használja arra, hogy embereket a lelki halálból életre hívjon. Ezért életünket, az Ő igazságát, dicsőségét hirdetve éljük, mint akik hálásak vagyunk neki mindazért, amit érettünk és velünk tett.

E hírlevél beszámolóí is bizonyságok arról, hogy Isten az elmúlt időszakban nemcsak alkalmakat készített a Jézusról való bizonyágtételre, hanem a megfelelő tartalmat is megadta gyülekezeti szolgálatainkban. Lássuk meg a beszámolóik által is hozzánk való jóságát és kegyelmét, mely a benne való személyes hitre és még nagyobb odaadásra kötelez bennünket!

Sípos Aba Álmos, lelkipásztor

Rögtön a vakáció első napján vártuk gyülekezetünk templomába a 6 és 10 év közötti gyermekeket egész napos nyári táborba. Naponta több mint 40 alsó tagozatos gyermek érkezett reggel 8 órára.

Az első közös program az énektanulás volt Magdi néni és Radnói Attila vezetésével. Az öt nap alatt a tanításokhoz kapcsolódóan 6 énekkel ismerkedtek meg a gyerekek. Gyülekezetünk több lelkes tagjának köszönhetően minden nap bőséges reggelit, ebédet és uzsonnát szolgáltak fel a gyülekezeti teremben a tábor résztvevőinek.

Reggeli után a templomban gyűltünk össze, hogy az előre megbeszéltek szerint a Biblia egy-egy történetét adjuk át a fiatal hallgatónak: Noé, Ábrahám, Mózes és Jónás életének főbb mozzanatait mutattuk be az Ószövetségből. A pénteki tanításon Jézus életéből azt az eseményt ismerhették meg a gyerekek, amikor Jézus lecsendesítette a viharos tengert. Az elhangzott tanításokról korcsoportonként 8-10 gyerekkel beszélgetéseket folytattunk, kérdésekre válaszoltunk és a Bibliából is olvastunk.

Sok játékkal készültünk, amelyek során hétfőn segítettük a gyereket abban, hogy megismerjék egymást. Kedden akadályversenyeken tudták összemérni gyorsaságukat és ügyességüket a négy különböző csapat tagjai. Szerdán elsétáltunk a Gótes-tóhoz, ahol élvezetes számháborúzásra került sor. Csütörtökön a csapatok közösen

elkészítettek egy jelenetet a héten elhangzott történetekből. Ezeket a műveket az év során a vasárnapi gyermek-istentiszteleteken tudjuk használni. Pénteken a tanítás után szellemi vetélkedőt rendeztünk a négy csapat között.

A táborban résztvevő gyerekek nem itt találkoztak először Isten igéjével és mi is többeket ismerünk közülük. Bízunk abban, hogy Isten munkálkodott közöttünk az öt nap során és a gyerekek bőséges lelki táplálékkal gazdagodva tértek haza.

Mű-e-zint! – üvöltötték a janicsárok, majd csatakiáltással a várat védő magyar vitézekre támadtak. A helyszín Drégelypalánk, azon belül egy ifjúsági tábor, azon is belül egy aprócska medence, ahol békásmegyeri fiatalok játszottak várfoglalókat a hét közepe táján. 26 gyermek és kamasz érkezett 5 vezetővel ebbe a gyönyörű hegyek által körbefogott, csendes faluba. Szállásunkra ezúttal egyáltalán nem panaszkodhattunk, csapatunknak éppen megfelelő volt.

Tágas terünk volt reggel a tornához, ahova a reggelihez hívó harangszóig már az utolsó hétalvó is leért.

Valaha istállónak találták ki azt a helyiséget, ahol a mi előadásaink hangoztak most el.

A kapcsolatokról szóltak ezek. Hogyan válhatnak megbecsült

kinccsé szemünkben testvéreink? Hogyan jó szüleinkre tekintenünk? Mitől lesznek értékesek barátságaink? Mitől később a párkapcsolatunk? Ami közös volt a válaszokban: Istennel való kapcsolatunk billenti helyre az összes többi emberit. Az utolsó napunk ezért csak erről a kapcsolatról szólt.

A délutánok nagy részén is táborhelyünkön maradtunk. Közös játékokat játszottunk, fürödtünk, vagy épp nemezlabdát készítettünk. Egy nap merészkedtünk csak messzebbre, ám akkor egészen Drégely váráig.

Megküzdöttünk a feljutással, de ott még a leginkább elcsigázottak is megvigasztalódtak a látvánnyal, ami elénk tárult. Ezt ráadásul csapatunk történése, Erdei Marci is megtette azzal, hogy elénk festette szinte még a kardcsapásokat is, amik a 460 évvel ezelőtti csatában csattantak.

A hét után hálás szívvel jöttünk haza, látva fiataljaink erősödő közösségét, és bízva abban, hogy Isten a vele való kapcsolatra is vágyat ébresztett vagy erősített mindnyájunkban.

Gyülekezeti hét Nován (július 21-27.)

Sári Zsuzsa

Gyülekezetünk mintegy száz tagja részesülhetett idén is a csendeshetek semmi mással nem pótolható ajándékában. A Zala megyei Nován találtuk meg azt a gyönyörű természeti környezetben elrejtett panziót, a „Csicsergőt”, melyet már nem először választottunk ki, mint legalkalmasabb helyszínt.

Július 21-én, istentisztelet után utaztunk le gépkocsikkal, s foglaltuk el szobáinkat, ifjabbjaink sátraikat verték fel fenyőfák alatt, majd elköltöttük első közös vacsoránkat.

Svédasztalos reggelink után kiscsoportokban tanulmányoztuk Márk evangéliumának egy-egy szakaszát, melyet közös imádság zárt.

Jó volt így együtt gondolkodni Isten üzenetén, gazdagodván egymás meglátásai által is.

A délelőtti folyamán közös énekléssel dicsőítettük Urunkat, majd lelkipásztorunk, Sípos Aba Álmos előadásait hallgattuk. A központi téma a szeretet volt. Első napon végiggondoltuk, hogy a szeretet hogyan jelenik meg a különböző világnézetekben. Második nap pedig, hogy milyen magának Istennek a szeretete. Megtudtuk többek között, hogy az ő szeretetét leginkább

Jézus Krisztusban mutatta meg nekünk, az ő megváltásában. A következő napokon hallottunk ezek után arról, hogy mire kötelez minket Isten szeretete. Mire kötelez személyes hitéletünkben, családjunkban és a gyülekezetben. Milyen reménységet ad nekünk a jövőre nézve?

A napi előadásokat első két nap együtt maradva, a következő napokban pedig csoportokra oszolva meg is beszéltük. A csoportok előnyére szolgált a korosztályok vegyítése, így mindig frissítőleg hatott a fiatalabb testvérek, illetve a tapasztaltabbak megszólalása.

Ebéd után szabad programokon lazulhattunk, kiváló lehetőséget biztosított erre a panzió területén található sportpálya, csónakázó tó, ahol lubickolni is jó volt, a környező erdők, lankák, ahol kellemeset kirándultunk, s

meglátogattunk egy régi vízimalmot is. Mindenki talált ízlésének, érdeklődésének, s vérmérsékletének megfelelő tevékenységet. Sétálhattok magányosan, vagy társaságban, kergethette a labdát röpi-, és focibajnokságon, részt vehetett sorversenyen, kvíz vetélkedőn, filmvetítésen, végül az utolsó esti szalonnasütésen.

Vacsora után minden napot esti áhítat zárt, a reggel olvasott igeszakaszokra rezonálva, melyeket végzett teológusunk, presbiterünk, Csapkovichs Bertalan tartott.

Mind a délelőtti, mind az esti alkalmak alatt Pirka Zsuzsa foglalkozott az apróságokkal. Ők bibliai ünnepeket élhettek át, pl. lombsátrat készítve, történeteket hallgatva, énekeket énekelve, és egyéb módokon. Így remélhetjük, hogy ők is tartalmasan tölthették idejüket, Istenhez közeledve. Foglalkozásaik gyümölcseit az utolsó napon nézhettük, hallgathattuk meg a morzsaszedégetés mellett.

Ilyen módon épültünk, s újultunk meg Isten szeretete által. Aki már vett részt hasonló alkalmakon, tudja, milyen áldással jár ez a fajta „lelki karbantartás”, aki még nem, próbálja ki mindenképpen!

” Jó volt például, hogy mi „gyerekek”, akik már nem Zsuzsa néninél voltunk, a felnőttek beszélgetésével párhuzamosan elmentünk külön beszélgetni, és szerintem azért volt ez jó, mert így jobban ki tudtunk

bontakozni, és a saját korosztályunkkal tudtuk megbeszélni az előadást. Jó volt a foci, röpi, az idő, a tó is most így jobb állapotában, és még sokáig sorolhatnám...

Erdei Marci

” Eddig nekem a közösség a fiatalokat jelentette. Ifit, kisifit, gyerekeket. Persze, tudtam, hogy vannak idősek is a gyülekezetben, de hát mit kezdjek velük...? – gondoltam ezt a gyűlöhét előtt. Persze a választ eddig is megkaptam erre. Ők sok mindent megélték. Látják a helyzetünk, sőt meg is értik.

És tényleg. Nem is tudom körülírni, hogy milyen felfedezésként ért, hogy az idős néikkel lehet beszélgetni... Az életük, amit éltek, példa. Abból lehet meríteni. Ők maguk, segítenek nekünk. Kérdeznek. Válaszolnak. Imádkoznak!

És emellett látni Isten munkáját, hogy mivé formálta és formálja őket a próbákön, örömkön keresztül... Hallani őket bünt vallani olyan dolgokért, amit nem is látok (sajnos még) bűnnek... Megrendítő.

Összefoglalva e csapongó gondolatmenetet, hálás vagyok Istennek, hogy így is ad lehetőséget testvérek megismerésére, és már nagyon várom, hogy kihasználjam az elkövetkező alkalmakat is.

Nagy Barbi

” Az idei novai csendeshét nagyon hasznos volt hitünk erősítésére, minden korosztály számára hangzott a Biblia üzenete, és mindenki megtalálhatta a pihenést-felfrissülést adó alkalmakat.

Lelkipásztorunktól gazdag magyarázatokat hallottunk az ige üzenetéről, a Biblia fontosságáról a hívők körében. A beszélgetések során a csoportok tagjai gazdagon meríthettek a tiszta forrásból a hit megerősítésére, amit Jézus hozott számunkra a megváltás által.

Köszönettel mondunk mindazoknak az előadóknak és szervezőknek, akik lehetővé tették ezt a csodálatos, hitünk megerősítésére szolgáló hetet.

Nagy Lajos

Kicsik és nagyok: résztvevők és szervezők egyaránt izgatottan készülődünk az idei Református Játszóhétre, amelyre augusztus első, a nyár legforróbb hetében került sor. A rendkívüli időjárás miatt még a tervezettnél is vizesebb hetünk volt: vizes játékok, vízbomba, vízcicsúsza, vízpisztoly mind előkerültek napról napra. Mindemellett a hét témája is a vízhez kötődött: egy hajóban Jézussal. Minden nap egy-egy bibliai történeten keresztül tanultunk Jézusról. Ebéd után a több fordulás Nagy hajó-kvízben mérték össze és gyarapították a csapatok a hajózási ismereteiket.

Délutánonként csapatvitorlát festettünk, tutajt barkácsoltunk – a Götés-tavon meg is úsztattuk őket –, bábelőadást néztünk, sportversenyeket tartottunk, és persze sokat vizeztünk.

A héten összesen mintegy 20 gyerek vett részt, akik közül, nagy örömünkre, többen először voltak közöttünk. Hamar megismerkedtek a gyerekek, az újak beilleszkedtek, egymásra találtak, a régiek barátokként üdvözölték egymást, és már az első napokban nagyon jó közösség alakult ki, akikkel élmény volt együtt lenni.

Szombaton a Pálvölgyi-barlangba mentünk, ami jó döntésnek bizonyult, bár nem a hőség, de az eső elől is jó menedék volt a barlang. Néhány szülő, nagyszülő is eljött velünk, és mindenki nagyon élvezte a sétát a barlangba, és még a tériszonyát is leküzdötte minden gyerek a létrákon. A délutánt az eső idő miatt a templomban töltöttük el, de nagyon jó hangulatban.

A hét zárásaként vasárnap részt vettünk az istentiszteleten, utána pedig a gyülekezeti teremben bemutattuk a szülőknek, nagyszülőknek és a gyülekezet tagjainak, hogy miről szólt a hetünk: énekeltünk, elmondtuk az aranymondásokat, és fényképes

beszámolót tartottunk. Végül pedig finom süтик mellett beszélgettünk, szívünkben végtelen hálával Urunknak, aki lehetővé tette, és gazdagon megáldotta a hetet.

Hoogstedei kirándulás (augusztus 12-20.)

Baksai-Szabó Kristóf

Hétfőn kora reggel indultunk neki az 1300 km-es útnak, hogy meglátogassuk a német testvérgyülekezetünket a holland határ mellett fekvő Hoogstedeben. Kis buszunkon tizenheten utaztunk békásmegyeriek, öt csillaghegyi és három dunamocsi testvérünk társaságában. Első nap délután Prága óvárosát

csodáltuk meg, majd egy cseh kisváros hoteljében éjszakáztunk. Másnap útba ejtettük Wartburg várát, ahol Luther Márton német nyelvre fordította az Újszövetséget. A buszúton délelőttöként a volt csillaghegyi lelkipásztor, Deák Zoli bácsi áhítatai és a közös éneklések adtak lelki táplálékot számunkra.

Vendéglátóinknál töltött 5 napunkat szerda délelőtt az óreformátus templom megtekintésével és a falukörbejárásával kezdtük, délután pedig Németország első szalmatüzelésű erőműjébe kaphattunk bepillantást. Este közös beszélgetésre gyűltünk össze, amelynek témája református hitvallásunk, az idén 450 éves Heidelbergi Káté volt.

A következő három napban szebbnél szebb helyekre kalauzoltak el bennünket vendéglátóink, minden nap másik hoogstedei testvér szervezte a programot. Kanyarogtunk buszunkkal Hollandia kisvárosainak szűk utcáin, de ültünk kerékpárnyeregben és traktor vontatta kocsin is. Megcsodáltuk a régi emberek találékonyságát egy szabadtéri falumúzeumban, és testközelből ismerkedhettünk egy szélmalom működésével. De a jelenkor vívmányai is legalább ennyire izgalmasak voltak, az egyik gyülekezeti tag tehenészetében fejőrobotot láthattunk üzem közben. Kulturális látnivalókban sem volt hiány, körbevezetést kaptunk az enschedei zsinagógában, és bebarangoltunk az

ootmarsumi művészfalut. Vasárnap – ahogyan az Hoogstedeben szokás – két istentiszteleten vettünk részt. Délelőtt Deák Zoli bácsi prédikált, melynek végén vetített képes beszámolót tartottunk gyülekezetünk elmúlt évéről. Ezt svédasztalos ebéd követte a gyülekezeti teremben, délután pedig a szállásadó családok szerveztek vendégeiknek programokat. Este rendhagyó módon a templom melletti frissen felújított teraszon gyűltünk össze, ahol a hét zárásaként a német lelkész, Christoph szolgált igével.

Hazafelé Luther szülővárosát és egyben halálának helyszínét, Eislebent ejtettük útba, másnap pedig a prágai várba, a Hradzsínba sétáltunk föl.

Mindannyian elmondhatjuk, hogy felemelő volt újra megtapasztalni azt az egészséget, amelyet a német testvérekkel a közös hitünk alapján megélhettünk, és hálásak vagyunk a sok szeretetért, amellyel idén is elhalmoztak bennünket. Bárcsak többen is bekapcsolódnának ebbe a testvérkapcsolatba!

Bemutakozunk

Média munkacsoport

Hírleveleinkben szeretnénk időről időre hírt adni a gyülekezetünkben 2012 óta működő szolgálói csoportok tevékenységéről. Az egyik legszembetűnőbb ezek közül maga a Hírlevél, amelyet a Média munkacsoport állított össze, és amely terveink szerint évente kb. 3-4 alkalommal jelenik majd meg. Ezúton is szeretnénk jelezni, hogy minden nagyobb esemény után szeretettel várjuk azok jelentkezését, akik szívesen írnának rövid beszámolót az adott alkalomról, ugyanis a mostani hírlevélben is ezeknek az összegyűjtése volt talán a legnehezebb feladat.

A mi csoportunk felelős többek között gyülekezetünk hamarosan megújuló honlapjáért, az igehirdetések hangfelvételéért, a templomi hirdetőtáblákon megjelenő tartalomért, és a templom előterében lévő iratterjesztésért. Terveink között szerepel egy kis gyülekezeti könyvtár elindítása is, ahol keresztyén irodalmat lehet majd kölcsönözni.

A szolgálói csoportunk tagjai: Áy Márta, Baksai-Szabó Kristóf, Elbe István, Fischer Péter, Fischerné Ildikó, G. Szabó László, Szántainé Zsuzsika.

A műszaki munkacsoport feladata alapvetően két részre osztható: a gyülekezet épületállományának karbantartása és az esetlegesen felmerülő fejlesztések megszervezése, valamint a templomkert rendben tartása. A munkacsoport alakuló ülése 2013 áprilisában volt, ahol számba vettük az előttünk álló rövid és hosszú távú feladatokat. A munkálatok egy része saját erőből elvégezhető, másik részéhez szakember bevonása szükséges. A műszaki és a kertészeti munkák eddig is megfelelően folytak, a munkacsoport megalakulásával ennek folyamata tervezettebb lehet.

A nyár folyamán elkészült a templomtorony és a főhomlokzat fa szerkezeteinek felújítása, ami ősszel az oldalhomlokzatokon folytatódhat. A templomkerti parkolás kérdését a presbitérium bevonásával fogjuk körbejárni. Köszönjük mindazoknak a munkáját, akik a hívó szónak eleget téve részt vettek az eddigi munkákban! Az elkövetkezendőkben továbbra is számítunk a gyülekezet segítségére.

A kertészkedés szempontjából eddig az idei év nem volt a legkedvezőbb. Két teljesen szélsőséges időjárásnak voltunk tanúi és szenvedői. Hosszú és kemény tél, majd néhány csapadékban túlságosan is bő hónap. A március 15-i havazás károkat is okozott az örökzöldeknél. A nyár másik fele az extrém meleggel és nagy aszályjal jeleskedett. Sajnos nem sikerült teljesen pótolni a csapadékot, az égető hőség és napsugárzás is okozott kisebb károkat.

Tavasszal 15 darab Leyland ciprust ültettünk a templom melletti füvesített részen az északi kerítésnél. Így zártabb, szebb és védettebb lesz ez a terület, melyet a gyerekeknek is jól lehet hasznosítani. Munkácsi Marika és Kiss Ildi testvéreink sok szép egynyári virágot ültettek a kertben (pl. a templom bejáratánál, a garáznál a kerítés mellett, a sziklakertben). Ővelük és Lajkó Feri testvérünkkel igyekeztünk a gyomokkal is felvenni a harcot. Köszönjük továbbá minden kedves testvérünknek az önzetlen és jószívű segítségét, akár évközben, akár a nyári hetek alatt nyújtottak segítő kezet – így munkacsoportunk tagjain kívül még Molnár Ottót és feleségét Marikát, Nagy Józsi testvérünket, ill. az ifis testvéreinket illeti köszönet.

A szolgálói csoportunk tagjai: Ábrahám Péter, Battonyai Zoltán, Békefi György, Fischer Péter, G. Szabó László, Kiss Tibor, Kiss Ildikó, Tóth Zoltán, Vígh Tamás.

Statikus szerkesztőként mentem nyugdíjba 1995-ben, Békásmegyeren lakom 34 éve. Isten kegyelméből két tehetséges fiam van, Zoltán festőművész, Tamás a fiatalabbik, ő jazz zenész. Négy unoka boldog nagymamája vagyok.

Édesanyám református, édesapám római katolikus volt. Nővéremmel együtt katolikusnak kereszteltek. A családukban nem okozott problémát, hogy szüleim nem egy felekezethez tartoztak. Édesanyám velünk tartott a vasárnapi misékre, máskor én mentem el vele a református istentiszteletre. Kis gyermekként jól éreztem magam mindkét templomban, a lényegét még akkor a szülői közelség jelentette.

Idősebb koromban kezdtem egyre tisztábban érezni, hogy nem a katolikus közösségben van a helyem. Egész eddigi életemben sajnos nem találkoztam olyan pappal, akihez annyira közel kerülhettem volna lelkileg, hogy legbensőbb problémáimat is megoszthattam volna vele. Később már nem is igényeltem közbenjárásukat, közvetítő nélkül beszéltem meg ügyes-bajos dolgaimat Istennel, s úgy éreztem, hogy így is mindig megsegített, és nem büntetett, hogy önkényesen felmentettem magam a templomba járástól.

A változás akkor következett be, mikor a tüntetés ellenére felépült ez a kis református templom, amit a paneldzsungelben egy kis oázisnak tekintek. Az idehívó jel Jókai Anna könyvbemutatója volt. Azonnal szívembe zártam ezt a tiszta egyszerűségében megkapó kis menedéket, a testvéri közösség szellemét és a tiszteletes úr közvetlen kapcsolatát híveivel, már akkor éreztem, az én helyem itt van közöttük.

Megerősítésre vártam, ami tavaly ősszel következett be. Hívott a szórólap egy összejövételre, a téma a XXI. századi betegségeket előidéző stressz, depresszió volt. Most is, mint már sokszor, akkor nyújtotta felém kezét az Úr, mikor a legnagyobb szükségem volt rá. Azokban a hónapokban éltem át életem egy nagyon nehéz szakaszát.

Akkor hoztam meg végleges döntésemet: szeretnék tagja lenni ennek a református közösségnek. Azóta részt veszek a bibliaiskolai oktatáson, és a gyülekezet előtt konfirmációs fogadalmat is tettem, mert szeretnék én is az Úr terített asztalához járulni.

Állandó alkalmaink

Istentisztelet:	vasárnap 9:30 Az istentisztelettel párhuzamosan gyermek-istentiszteleteket tartunk 3 korosztály számára, valamint baba-mama szobák állnak a csecsemőkkel érkezők rendelkezésére.
Gyülekezeti bibliaóra:	kedd 18:00
Baba-mama kör:	csütörtök 9:30
Ifjúsági bibliaórák:	péntek 18:00 (15-18, ill. 19-25 éveseknek)

Gyülekezeti bibliaiskola szervezés alatt, jelentkezni a lelkipásztornál lehet.

Elérhetőségeink

Budapest-Békásmegyeri Református Egyházközség

Cím: 1039 Budapest, Csobánka tér 8.

Fogadóórak: telefonos egyeztetést követően bármikor

Lelkipásztor: Sípos Aba Álmos

Mobil: +36 30 520-7292

Tel./Fax: +36 1 243-4689

Email: lelkesz@refbekasmegyer.hu

Weboldal: www.refbekasmegyer.hu

A honlapon többek között letölthető igehirdetéseket és fotógalériát találnak a testvérek.

Közösségünk továbbra is önkéntes adományokból tartja fenn magát. Ha szeretné szolgálatunkat anyagilag támogatni, személyesen a lelkészi hivatalban, vagy istentiszteleti alkalmak idejében az iratterjesztésben teheti meg, illetve az alábbi bankszámlára történő utalással:

K&H Bank – 10201006-50142251-00000000

A Hírlevéllel kapcsolatos észrevételeket a hirlevel@refbekasmegyer.hu email címre várjuk, de a Média munkacsoport tagjai személyesen is megkereshetők.